

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminecă.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Slăbănogul

Tie zic: „Scală ia-ți patul tău și mergi în casa ta”
Marcu 2, 11.

Isus revenind în Capernaum, a intrat în casă. Se adunaseră acolo mulți, și-i ascultă vorbele. Și au venit la el patru oameni aducând un slăbănog. Neputând ajunge la el de poporul cel mult, descoperiseră casa și au slobozit bolnavul cu patul în casă. Și Isus, văzând această credință fermă a zis slăbănogului: „Fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale.”

Dar cărturarii care se credeau depozitarii înțelepciunii au cugetat în sinea lor, că Isus vorbește hulă, căci păcatele numai Dumnezeu le poate ierta. Și dulcele Isus, pătrunzând cugetele lor le-a zis: „Ce cugetați acestea întru inimile voastre? Ce este mai lesne a zice slăbănogului: iartă-ți-se păcatele au a zice: scoală și ia-ți patul tău și umblă? Ci ca să știți, că are Fiul omului putere a ierta păcatele pe pământ, ție zic „scoală, ia-

ți patul tău și mergi în casa ta.” Și slăbănogul așa a și făcut, și cei prezenți laudau pe Domnul zicând: „Niciodată nu am văzut ca aceasta.”

Cât de nemărginită e bunătatea lui Isus! In loc ca să se supere, cum am fi făcut noi în locul Lui — revarsă mila Lui, asupra oamenilor mici la suflet, și ca dovadă a dumnezeirii Lui, vindecă pe slăbănog.

De câteori nu se întâmplă și azi, că Isus ajută acolo, unde știința omenescă nu poate ajuta! Câți bolnavi n'au auzit cuvintele blânde a lui Isus; „Scoală, ieși iară în viață și începe lupta din nou!” Și oamenii sculați, au uitat cui îi pot mulțumi vindecarea lor. Și cei din jurul lor, asemenea uită minunea ce a avut loc în casa lor. Dar mai mult încă, fostul bolnav și familia lui uită și cuvintele dulcelui Isus, care îi adresase bolnavul înainte de ce l-ar fi vindecat. „Fiule iartă-ți-se ție păcatele tale.” Căci Isus în iubirea mere de

tot de mult ori, numai de aceea ne trimite boala, ca să se poată apropia de noi, ca să poată înainte de ce ne ar vindeca a ne spune și cuvintele mântuitoare; Fiule, iartă ți-se ție păcatele tale.”

Deaceea când avem bolnav în casă, să nu întârziem a da ocazie bolnavului nostru să se împace cu Isus, a chema preot. Căci a lua sfințele Taine, un înseamnă moartea cuiva, ci viața lui de veci. Și boala sufletului inostru e totdeauna mai mare decât boala corpului, e boala adevărată a omului, care până ce n'a fi vindecată, nici corpul nu se poate simți bine. Dacă sufletul e împăcat cu Dumnezeu și frica de moarte dispare, căci acela care e în statul darului sfințitor, nu se teme de moarte. Și dacă frica dispare, moartea ne pare amicul cel mai bun al nostru, căci ea ne conduce la fericirea cea veșnică, a cărei coroană e ființa dumnezeiască a lui Isus, care chemător ne zâmbește din-

colo de moarte,

Dar în cazul când Domnul vede de bine ca să trăim încă, vindecarea noastră trupească nu va fi săvârșită până ce nu ne vindecăm sufletește. Deaceia să-i cerem întâi ier-

tare Lui, și după ce am auzit cuvintele, care gonesc întrunicul din jurul nostru. „Fiule, iartă-ti-se ție păcatele tale” — vom auzi și celelalte: „Scoală, (ia-ți patul tău) și umblă.”

Dr. Irina Berinde

Inima lui Isus — simbolul iubirii lui Hristos și izvorul dragostei Lui

Suntem membrii Asociației Cultul Inimii lui Isus. Voim să dăm cinste deosebită acelei Inimi care timp de 33 ani a bătut pentru noi și pururea va bate în sf. tălă a Cuminecăturii. Isus a fost omul, iară Hristos Dzeul și Isus Hristos Dzeu omul. Inima omului Isus este chipul, simbolul, dragostei lui Hristos, simbolul iubirii arzătoare, simbolul iubirii schimbătoare de lume, al iubirei mântuitoare. Inima lui Isus înseamnă pentru noi tot, ce este pentru noi Mântuitorul și este izvorul tuturor aceloră, ce El ne-a spus și izvorul rurilor săvârșite pentru noi.

Asociația noastră deci în sine nu-i ceva nou, căci are de scop, scopul cel mare al tuturor: ca în mod practic să urmăm viața și modul de cugutare a lui Isus și prin aceasta să ne facem vrednici de iubirea lui sau mai bine zis, să-i răsplătim dragostea lui cu aceeași dragoste, să-i urmăm într-o toate pilda lui. Dacă vrei să știi cine a fost Hristos, îmbracă haina iubirii și cercetează Inima lui. Dacă vrei să cunoști mun-

ca lui, întreabă tot cu iubire Inima Lui, din care a izvorit aceasta muncă. Dacă vrei să înțelegi învățăturile lui, dacă vrei să urmezi lui, încearcă de te apropie de Inima lui sfântă și prin această Inimă te înalță către acele adevăruri și porunci, pe cari ni le-a lăsat.

Trebue să facem legătură cu Inima lui Isus și în urma acestei legături mintea și judecata noastră se va lumina: cu privire la învățăturile Lui cu privire la înțelesul Evangheliei, viața într-o adevăr creștinească și mai ales cu privire la pilda vieții Domnului. Tainele intrupării numai așa le vom înțelege dacă vom pătrunde iubirea, dorințele, sbuciumele și patimele Inimei Lui.

A crede este greu, căci credința creștină cere să credem lucruri ascunse înaintea oamenilor, a ține toate poruncile încă este greu și de multe ori trebue să dăm lupte mari împotriva aceluia, care neincetat ne indeamnă la călcarea acestor porunci. Unde să ne sprijinim? Doar știința este tot atât

de neștiutoare cași noi cu privire la aceste. Sprijinul în zbuțimările și indoielele noastre îl găsim numai în Inima plină de iubire a lui Isus. Oare nu ne răspunde. El la toate întrebările noastre ori de ce este vorbă? În năcazurile și indoielele noastre să ne refugiem la El și să ne zicem: așa a fost El, trupul și sângele lui, așa s'a cugetat. Și eu vreau, ca toate să le văz prin Inima lui, toate, câte a spus și a făcut câte a voit și ne-a poruncit.

Și dacă vom privi toate prin iubirea Inimii Lui, atunci cât de ușor ne va fi să împlinim voia și poruncile lui. Isus a voit și ne-a poruncit! Acesta va fi supremul argument și cea mai strălucită dovadă! Aici piere indoiala și se nimicește contrazicerea! El a vorbit și a făcut așa, El unicul, admirabilul, al cărui putere a zrdobit diavoli, El din care a ieșit putere El care a umblat pe apă cu piciorul, El care și-a schimbat fața în munte. El, el a zis, că a venit la aceia, cari sunt osteniți și însărcinați. El a fost care a iubit naufragiați vieții, pe aceia cari aproape au fost înecați de valurile păcatului și a întins brațe mântuitoare către ei. Așa dar dacă El, care atât de mult ne-a iubit, care patimi și moarte a răbdat pentru noi și care cu mărire a înviat, vrea ca să credem și poruncește să ne supunem, atunci nu se poate să ne indoim, atunci tăcuți trebue să ascultăm și să încercăm a pricepe, cine este El, omul acesta miraculos, plin de mărire, care toate aceste le-a vrut și le a făcut.

Trebue să ne facem asemenea Lui și iată, tot întunerecul va dispăre din jurul nostru. Și în asemănarea aceasta în sus Domnul inima Lui va fi tălcuirea vie a învățăturilor sale.

Evanghelia o credem, nu pentru aceea, că se pare să fie adevărată cele scrise în ea. Nu, ci să pășim înaintea lui Isus, și să căutăm tălcul învățăturilor și poruncilor sale în Inima Lui. Și inima noastră iubitoare ușor va crede cuvintele Lui și ușor se va supune voinței sale, căci va recunoaște că tot ce s'a zis și s'a poruncit spre binele nostru s'a făcut.

Aceasta trebuie să înțelegem, că tot ce s'a făcut, s'a făcut din iubirea Inimei sale. Și dacă vom înțelege aceasta, atunci vom cunoaște în întreaga s'a frumusețea Inimei lui Isus și ne vom face acel „lăcaș” pe care Isus a căutat pe pământ și ne-

incetat caută în pustiul sufletelor oamenilor.

Inima lui Isus este modelul inimii noastre. Cum inima Lui numai izvorul iubirii față de oameni a fost așa trebue să fie inima noastră izvorul iubirii față de Hristos. Trebuie să ne asemănăm lui. Dacă odată Isus a intrat în casa sufletului nostru, trebue ca sufletul acesta să fie absorbit de El, să nu aibă altă voință, decât voința lui și să n'aibă alta inimă, decât inima Lui.

Așa de frumos spune apostolul: n'eu trăiesc, ei Hristos trăiește în mine. Aceste cuvinte ale apostolului sunt scopul asociației cultul inimii lui Isus. A se face asemenea lui Isus, a nu trăi, decât în Isus, a nu voi, decât ce vrea Isus va fi cuvântul de ordin al nostru”.

Mismar.

afli toate mijloacele ca să-și facă sieși folos ori să fugă de o îndatorire care îl costă parale, ori puțin deranj, o observare din partea unui prieten... ori adversar ori rival... Aceștia sunt așa pentru că sunt totdeauna cu ochii la propria sfântă, mare și importantă persoană căreia i se zice latinește „ego”, adică sunt egoiști.

Dumineca trecută câțiva nebuni au aranjat în Sighet o serbare a Agru-lui, alți câteva sute poate peste o mie de oameni, nebuni probabil și ei pentru cei înțelepți au ținut să meargă ca să vadă și să audă. Au văzut și au auzit și lucruri foarte bune și mai puțin bune, așa cum au știut să le arate „nebunii” de idealști.

Dintre ceice au rămas acasă (mulți „nebuni idealști” și ei, dar poate într' alt fel) ununii nu și-au dat seama că le-ar fi datorita ca să se cinstească pe sine înșuși prin aceea că vor asista la cecease alți, „nebuni idealști” cași ei au făcut... Acești vor veni veseli și însuflețiți la anul.

Dar ceice au știut, și se mărturisesc de aceiași concepție și ar fi putut să vie, n'au făcut-o doară pentru că sunt din cealaltă categorie? Nu o credem. Va fi altceva la mijloc.

Noi am văzut acolo doi străini. Un preot reformat și pe unul romano-catolic, au arătat — prin prezența lor — că ne respectă! Pentru ce n'am dovedit ș-

Să ne respectăm mai mult pe noi înșine!

În viață găsim foarte de multe-ori oameni despre cari lumea zice că sunt „nebuni idealști.” Aceștia intradevăr au ceva din cecece este în sufletul nebunului, adică aceea că nu gândesc la sine, la sănătatea, averea, la familia lor, ci merg înainte într' acolo unde li se pare că trebue să meargă. Numai-cât țința spre cari merg nebunii e o prostie, un ceva ce un are înțeles, iar țința spre care merg „idealștii”

e un lucru sfânt și mare, pentru mulțime, pentru țară, pentru Dumnezeu. Aceștia sunt nebuni pentru sine, dar sunt cei mai mari binefăcători ai omenirii și numele lor străbate veacuri și faptele lor îndrumază generațiile tuturor timpurilor.

Cât este de frumos „nebunul de idealist,” atât este de urită figura „înțeleptului, egoist.” „Înțeleptul” este foarte potrivit numit așa, pentru că acesta

noi că ne respectăm ? Oare frica de imperfecțiunea celorlalte le vor vedea i-a reținut ? Nu credem, nu sunt așa de străini, de locurile care nu sunt de tot perfect făcute . . . Sunt doar, și ei oameni !

Au fost acolo, har Domnului, peste una mie de oameni. Dar, în majoritate fără cultură și fără multă carte . . . dar idealul spre care se merge este, pare-mi-se, un ideal creștin adecvat democrat . . .

Dacă ne-am respecta mai mult pe noi înșine, prin aceea că vom merge la o amărită (dar n'a fost tocmai amărită !) producție a Agru-lui aceia cari nu cutezăm să-l refuzăm, și producțiile acestuia ar fi mai la nivel și n'am cădea în bânuiala . . . că ne-am fi jenat, când străinii nu s'au jenat, ori că am fi niste „înțelepți egoști.”

Cultul Inimii lui Isus se lăstește tot mai mult în maramureș. În Sighet aproape 200

membri sau în scris în această asociație pioasă și cu sfințenie țin obligamentele luate cu ocazia înscrierii. Mărturisirea aumincarea lunară, rugăciunile ce trebuiesc recitate zilnic. litania zisă în comun se indeplinesc cu sfințenie. Acum s'a hotărât de membrii acestei asociații că împărtășirea făcându-se în prima vinere din lună, în Prima Duminecă din lună să se țină adunare în cinstea Inimii lui Isus.

Prima adunare de acest soi s'a ținut Dumineca în 5 Martie După o cântare în cinstea Inimii lui Isus, pâr. *Titu Berinde* a ținut o vorbire despre Inima lui Isus care este simbolul iubirii lui Hristos. Au urmat apoi alte cântări spre lauda inimii lui Isus Aceste adunări vor servi spre consolidarea asociației cultului Inimii, cum și spre învățătura folositoare sufletelor membrilor.

În ziua de 5 Martie s'a inaugurat corul copiilor din cătunul *Doboș* din Sighet. Dl. învățator *Negrea* cu multă sârguință și cu paciință neintrecută a instruit acest cor, care azi pe 3 voci cântă Liturgia

intreagă Inaugurarea s'a făcut în legătură cu cercul cultural al învățătorilor din Sighet. Pâr. *Dariu Vlad* prot. on paroh în Sighet s'a prezentat la aceea adunare a învățătorilor, unde vorbind despre Biserica și școala, a luat la cunoștință străduințele vrednicului învățator *Negrea*. cum și a copilașilor, cari de acum cu glasul lor de sonoritate arginție vor preamări pe Dumnezeu.

Până unde va ajunge răutatea omului ? Timbrul zilelor dea zi este, că o parte a omenirii lăpădându-se de învățăturile bisericii se lapadă și desimțul omenesc, îndobitocindu-se tot mai mult, Dovadă este modul groaznic, cu care au fost omoriți doi oameni din Sighet Nu de mult au vândut tot ce au avut în Crăcești și cu prețul de 250,000 Lei au cumpărat o casă și o grădină frumoasă în Sighet lângă podul Ronșoarei, unde să petreacă zilele bătrânețelor în liniște. Luni noaptea cineva în modul cel mai groaznic i-au omorât, sfărmandule capul cu o săcură. Dimineața au fost găsiți bătrâni soți de căsătorie fără viață, într'un loc de sânge, iar casa jefuită

Calendar săptămânal.

12 — 18 Martie 1933.

12. Dumineca II. Paresimi Ap, Evr. 1, 10. Ev. Marcu, 2, 1. P. Teofan † 818.
13. Luni P. Nichifor † 846.
14. Marți C. Benedict.
15. Merburi M. Agapiu † 303.
16. Joi M. Sabin † 287.
17. Vineri C. Alexe.
18. Sâmbătă P. Chiril † 386.

